

Quina animalada!

Hola,

Sóc Luli Vera, una mosca que ha decidit ser actriu. Em sembla, però, que ho tinc força difícil. Vaig començar el meu períple ja fa anys, i he estat convocada a moltíssims càstings, però mai no m'han escollit, tot i que moltes vegades, sense que ningú em convidi, faig cap en algun rodatge. Us puc ben assegurar que des de la meva posició privilegiada –sempre em col·loco damunt la càmera de filmar– he vist moltes, moltes animalades... I, si no us ho creieu, llegiu. A veure què us sembla.

A la pel·lícula *El llibre de la jungla*. L'aventura continua (Stephen Sommers, 1994) es van utilitzar com a actors i actrius cinquanta-dos animals reals ensinistrats (tigres, lleopards, llops, óssos, mones, elefants, cavalls i toros). Destacava, però, l'ós que feia el paper de Baloo: el van haver de maquillar, ja que el personatge és bru i l'actor era un magnífic ós negre.

Per al rodatge d'*El cel protector* (B. Berolucci, 1990), que es va fer a Tànger, va caldre importar des d'Itàlia milers de mosques per a la filmació d'una escena. (Llàstima que jo en aquells moments no hi podia anar perquè estava pendent d'un paper protagonista amb Spielberg.)

De *Babe*, a la pel·lícula *Babe*, el porquet valent (Chris Noonan, 1995), no n'hi hagué només un, sinó quaranta-vuit, ja que només es podia filmar mentre la cria tenia entre setze i divuit setmanes, abans que s'engreixés massa.

L'actor Donald O'Connor explicava que estava fart de la *Mula Francis*, ja que aquesta esplèndida actriu rebia més cartes d'admiradors i admiradores que ell mateix.

També vaig conèixer Bart, l'ós protagonista de la pel·lícula *L'ós* (Jean-Jacques Annaud, 1988). Us diré en confiança que feia dos metres seixanta i pesava nou-cents quilos.

N'hi ha que van d'estrelles, i ben fet que fan. Per exemple, els quatre-cents pingüins que es van necessitar per a la pel·lícula *Batman torna* (Tim Burton, 1992), que disposaven de camerinos condicionats exclusivament per a ells.

Els ensinistradors i els criadors d'animals actors sovint formen part dels equips de rodatge de moltes pel·lícules.

Un bon domador afirma que cal un any, o dos, per convertir un animal en un bon actor –no és el meu cas, ja que jo tinc una formació sòlida com a actriu– i el sou que reben no està gens malament. El meu amic, el gos *Beethoven*, va cobrar tres-cents dòlars pel seu paper. A la cobra negra que assajava amb Harrison Ford quan feia d'Indiana Jones li pagaven seixanta mil pessetes cada dia, més dietes.

Les males llengües diuen que, moltes vegades, els animals que surten a les pel·lícules no són de debò. Sempre hi ha hagut impostors, i d'això us en podria dir moltes coses, encara que ja sé que no està bé parlar malament dels companys, però com que són uns tramposos que ens treuen la feina als més autèntics, no em puc estar de delatar els més famosos: els dinosaures de *Parc Juràssic* eren de fireta, tot plegat una pila de ferralla que feia molt soroll per no res. En *Godzilla*, si l'haguéssiu vist al natural, no feia més d'un pam, i és que d'ençà de l'invent dels efectes especials, ja no et pots confiar del que veus.

En canvi, en *King Kong* us puc assegurar que és ben bé de veritat. King kong, però, és el seu nom artístic, el seu nom de debò és Yeti; com que no volia que ningú el reconegués, el van tenyir de negre. Amb els diners que va guanyar fent la pel·lícula es va posar calefacció al seu refugi de l'Everest, per això fa tant de temps que ningú no el veu: amb l'escalforeta que té a casa, no té ni esma per sortir a empaïtar alpinistes.

Acabo de prendre una decisió extrema: em posaré davant del nas d'un director a veure si es fixa en mi. Sé que corro un gran risc, he d'estar alerta amb les seves mans. Si me'n surto, ens veurem a la propera pel·lícula; si no és així, la meua carrera s'haurà acabat. Desitgeu-me sort,

Luli Vera

PD: Jo sóc un animal que voldria ser actriu, i tu, has provat mai de fer l'animal?

GEMMA SURRIBAS, «Tretzevents», núm. 737
(febrer de 1998)

COMPRENÇ EL QUE HE LLEGIT

1. Respon les preguntes següents:

- Quina és l'aspiració professional de la Luli Vera? _____
- Per què està convençuda que pot triomfar en aquesta professió?

- En les dades que dóna la Luli, hi ha més realitat o més ficció?

2. En el text apareixen mots com *càsting* o *rodatge* que formen part del món del cinema. Digues-ne un parell més i explica què volen dir

3. Localitza en el text el significat de les frases següents i explica'n el significat:

- «Fer cap en...» ► _____
- «Dir les males llingües.» ► _____

4. En aquest conte l'autora utilitza el recurs literari anomenat *personització*. En què consisteix?

- Com es manifesta la personificació en la Luli?

5. Aquesta narració és semblant a una carta. Analitza-la i respon aquestes preguntes:

- Quins elements propis d'una carta hi pots identificar?

- A qui creus que va adreçada? _____
- Qui creus que pot respondre la pregunta de la postdata?

6. En aquesta carta, la Luli parla d'ella mateixa i dels seus companys d'ofici.

- Com distribueix la informació sobre ella i els altres dins la carta?

- De qui comença parlant? _____
- Com continua? _____
- I al final, de qui parla? _____

7. Coneixes les pel·lícules que esmenta la Luli? Busca informació sobre aquestes pel·lícules i fes-ne una breu presentació escrita.

8. Has fet mai d'actor en una obra de teatre o en algun altre espectacle? Explica-ho. Si no ho has fet mai, digues quina mena de paper t'agradaria representar i en quin àmbit: teatre, cinema...

9. Redacta un text en què donis la teva opinió sobre l'afirmació següent:

«L'acumulació d'efectes especials en una pel·lícula va en detriment de la qualitat i la complexitat de la història que s'hi explica.»

10. La Luli espera el paper de la seva vida. Dóna-li una oportunitat i inventa't un guió per convertir-la en una estrella.